

период, когато всекидневието на буржоазното общество у нас беше помрачено от политическите и военни неуспехи на царедворската клика; когато авантюрите на немския агент Фердинанд Кобурготски доведоха тази буржоазия до разбитото корито на излъганите шовинистични апетити, вследствие на което стана още по-разюзден стремежът ѝ за суетен живот, спекула и безбожна експлоатация.

Този хумор на Смирненски не е само литературно дело; той е и свойствената черта на характера му, която се развива у него още от ранните детински години. Жив и наблюдателен, с пъргав ум, още в детинството си той е обичал да римува, да хвърля шети към близките и другарите си.

Възпитан и направляван добре в първоначалното училище от братовчедка му Райна Измирлиева, която му е била учителка, Христо още от тая ранна възраст придобива страст към книгата и оформява у себе си усет към доброто четиво. Когато е трябвало да разпродава една песнопойка, писана от некакъв български войник през времето след балканската война, той се отнасял с ирония към куплетите от тая песнопойка, която сам продавал, за да изкара nekaj грош.

"Анадола

ойде в гйола!"...

И това ми било поезия! - възмущава се Христо. - Ама купуват ги, бе татко, - казвал той на баща си - Сега и триците биха купували, ако каже човек, че са български.

А по разни поводи сам съчинява хумористични куплетчета:

"Грешна Мита съгрешила,
свещникът е съборила".....

"Седнала е наша Мара
за кучето да се кара".....

"Туше пие за двамина,
а жена му за петима".....

Но най-голямо влияние върху литературния талант на Христо е оказал безспорно вуйчо му Владимир п. Анастасов, - известен в българските литературни и хумористични списания под псевдонимът П е п о. Той беше един от активните